

2005. április 12., kedd

Értékelés

32. üdvözli a Bizottság által annak érdekében tett erőfeszítéseket, hogy a belső ellenőrzés az előírások többségének megfeleljen; aggodalmát fejezi ki azonban amiatt, hogy a Bizottság kapacitási korlátok miatt nem tud eleget tenni az értékelésre vonatkozó 23. belső ellenőrzési előírásnak; arra kéri a Bizottságot, hogy tegyen jelentést arról, hogy hogyan kívánja biztosítani az értékelés megfelelő lebonyolítását és nyomon követését, és hogy tájékoztassa, hogy a megítélése szerint mikor lesz képes eleget tenni az előírásnak;

Határidők

33. felkéri a Bizottságot, hogy terjessze be – a Tanácsot pedig arra, hogy fogadja el – a költségvetési rendelet 119. cikke (1) bekezdése első mondatának módosítására vonatkozó alábbi javaslatot:

„Az N+2. év június 30. előtt az Európai Parlament a Tanács ajánlása alapján, minősített többséggel mentesíti a Bizottságot az 1. cikk (2) bekezdésével összhangban általa kezelt EFA-források N. évre vonatkozó költségvetésének végrehajtása tekintetében.”

P6_TA(2005)0115**Millenniumi fejlesztési célok****Az Európai Parlament állásfoglalása az Európai Unió szerepéről a millenniumi fejlesztési célok megvalósításában (2004/2252(INI))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek 2000. szeptember 8-i millenniumi nyilatkozatára, amely a millenniumi fejlesztési célokat a nemzetközi közösség által a szegénység megszüntetésére együttesen felállított kritériumokként határozza meg,
- tekintettel az ENSZ Fejlesztési Program keretében ezt követően elkészült Humán Fejlesztési Jelentésekre,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Kereskedelmi és Fejlesztési Konferenciáján (UNCTAD) született „A legkevésbé fejlett országok 2002: A szegénység csapdájának elkerülése” című jelentésben foglaltakra,
- tekintettel a millenniumi nyilatkozat végrehajtásáról szóló éves ENSZ-főtitkári jelentésekre amelyek közül a legutóbbi 2004. augusztus 27-én kelt,
- tekintettel a Jeffrey Sachs professzor által vezetett ENSZ Millenniumi Projekt Munkacsoport „Befektetés a fejlesztésbe: gyakorlati terv a millenniumi fejlesztési célok megvalósítására” című jelentésére,
- tekintettel a világon élő gyermekek helyzetéről szóló éves UNICEF-jelentésre, és az 1989-es gyermekjogi egyezményre,
- tekintettel a nemzetközi konferenciák – különösen a nemzetközi fejlesztésfinanszírozási konferencia (Monterrey, 2002), a fenntartható fejlődésről tartott világkonferencia (Johannesburg, 2002), a legkevésbé fejlett országokról szóló harmadik ENSZ-konferencia (Brüsszel, 2001), a Kereskedelmi Világszervezet negyedik miniszteri konferenciája (Doha, 2001), a nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia (ICPD) (Kairó, 1994), az ENSZ Közgyűlés 1999-ben tartott, az ICPD célok megvalósulásának mértékéről szóló külön ülése („Kairó + 5”), valamint az oktatási világforum (Dakar, 2000) – zárónyilatkozataira és végkövetkeztetéseire,
- tekintettel a fent említett konferenciák zárónyilatkozataiban és végkövetkeztetéseiben az EU-tagállamok által megfogalmazott nemzeti fenntartásokra,

2005. április 12., kedd

- tekintettel azokra a kötelezettségekre, amelyeket az EU 2002 márciusában, a monterrey-i konferencia előfutáraként megtartott barcelonai Európai Tanácson vállalt,
 - tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 177–181. cikkeire, továbbá az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés III-316–318., valamint III-321. cikkeire,
 - tekintettel a Bizottság „Millenniumi fejlesztési célok 2000–2004” című jelentésére (SEC(2004)1379),
 - tekintettel az Európai Közösség fejlesztési politikájáról szóló, 2000. november 20-i tanácsi és bizottsági nyilatkozatra,
 - tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa (ÁKÚT) 2004. november 22–23-i ülésén elfogadott következtetésekre,
 - tekintettel a Bizottság elnökének Wallström alelnökkel egyetértésben kiadott „Stratégiai célok 2005–2009 – Európa 2010: Partnerség Európa megújulására – jólét, szolidaritás és biztonság”, továbbá „A Bizottság munkaterve 2005-re” című közleményeire,
 - tekintettel az AKCS-országokat, a jelentősen eladósodott szegény országokat (HIPC) és a legkevésbé fejlett országokat (LDC) érintő, a HIPC-re vonatkozó adósságkönnyítési mechanizmusok teljes alkalmazása után fennmaradó különleges kölcsönök rendezése kapcsán az AKCS-EK Miniszterek Tanácsán belül képviselendő közösségi álláspont elfogadására irányuló tanácsi határozat tárgyában született bizottsági közleményre (COM(2001)0210), valamint az erről szóló, 2002. április 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a fejlődő országok adósságának könnyítéséről szóló, 2005. január 13-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az élelmezéssel foglalkozó világkonferencia 1996-ben tett ígéretére, amely szerint 2015-re felére csökken az éhező emberek száma,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére (A6-0075/2005),
- A. mivel az Európai Unió világszinten a fejlesztési segélyek több mint 50%-át biztosítja, továbbá figyelembe véve, hogy 2000 szeptemberében az EU tagállamai, valamint a Bizottság elnöke aláírták a millenniumi nyilatkozatot, 2001 decemberében pedig az ENSZ közgyűlése jóváhagyta a millenniumi fejlesztési célokat,
- B. felismerve, hogy a szegénység megszüntetése céljából tett erőfeszítések fontosságát hangsúlyozó millenniumi fejlesztési célokat egy, a fenntartható fejlődést, igazságosságot, méltányosságot, felelősségteljes kormányzást és jogállamiságot elősegítő tágabb terv részének kell tekinteni,
- C. mivel, a 2002-es LDC-vel foglalkozó UNCTAD-jelentés szerint a súlyos szegénységben élők száma az utóbbi harminc évben több mint kétszeresére nőtt azáltal, hogy az 1960-as évek 138 milliójáról 307 millióra emelkedett az 1990-es évekre, és ha a jelenlegi tendenciák fennmaradnak, 2015-re a jelenlegi 307 millióról 420 millióra nőhet azok száma, akik kevesebb mint napi 1 USD-ből élnek,
- D. mivel a szegénység elleni küzdelem mindenekelőtt a politika radikális változtatását kívánja mind az iparosodott, mind a fejlődő országokban a szegénység strukturális okainak – így többek között a tisztességtelen világkereskedelmi szabályok, a fejlődő országok képességeiket meghaladó mértékű adósságfizetése a nemzetközi pénzüzetek felé, és a vagyon egyenlőtlen elosztása – kezelése érdekében,
- E. felismerve, hogy a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása maga után vonja a jelenlegi segélyek összegének megduplázását, és legalább egy évtizeden keresztül annak megtartását ezen a szinten,

⁽¹⁾ HL C 131. E, 2003.6.5., 167. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0008.

2005. április 12., kedd

- F. felismerve az egyéb innovatív pénzforrások megtalálását célzó párhuzamos erőfeszítéseket, és ezzel egyidejűleg felismerve, hogy a segélyek minősége és tartalma egyaránt fontos,
- G. sajnálatát fejezve ki amiatt, hogy a fejlődő országok kétharmada többet költ adósságkezelésre, mint az alapvető szociális szolgáltatásokra,
- H. felismerve, hogy sok súlyosan eladósodott ország 100%-os adósságkönnyítést igényel, és 2015-re nem maradhat adóssághátralékuk,
- I. mivel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottságának (OECD/DAC) 2002. évi szakértői értékelése elmarasztalta a Közösséget az „átfogó közösségi stratégia hiánya” miatt, továbbá amiatt, hogy „a közösségi fejlesztési politika céljai túlságosan szerteágazóak, nem elég konkrétak, illetve egyáltalán nincsenek rangsorolva”, és mivel a múltban nem történt valós erőfeszítés azért, hogy a közösségi segélyek és az EU-tagállamokon keresztül folyó segélyek kiegészítsék egymást,
- J. tudomásul véve, hogy a világ népességének 90%-hoz a világ egészségügyi erőforrásainak mindössze 10%-a jut el, továbbá, hogy a 38 millió AIDS-beteg 95%-a a fejlődő országokban él,
- K. elismerve a megelőzés fontosságát, ugyanakkor hangsúlyozva az antiretrovirális gyógyszerek biztosításának szükségességét 3 millió ember számára 2005 végéig,
- L. mivel a közelmúltban jelentős előrelépés történt a négy emberimalária-parazita legártalmasabb formája kapcsán, ami új kezelési módok felé nyitja meg az utat,
- M. megállapítva a riasztó tényt, hogy Afrika szubszaharai övezetében, ahol drasztikusan csökkentették a közegészségügyi és oktatási kiadásokat, megnőtt a HIV/AIDS fertőzések aránya,
- N. mivel egyes trópusi betegségek ugyan kezelhetők, de a gyógyszerek áruk miatt a rászorulóknak számára nem elérhetőek, vagy azokat már nem gyártják, vagy azok minősége, illetve hatékonysága nem megfelelő,
- O. felismerve, hogy a szubszaharai Afrika felnőtt HIV-fertőzöttjeinek 57%-a nő, és elítélve a szexuális és reprodukció egészséghez való jogot biztosító progresszív politikák akadályozására irányuló nyomást, amely egyre növekvő számú nem kívánt terhességhez, és nem biztonságos abortuszhoz vezet,
- P. mivel szoros összefüggés áll fenn a környezeti fenntarthatóság, a kereskedelmi és fejlesztési politikák, valamint a nagyfokú szegénység és éhínség megszüntetése között, és mivel a vidéki szegények megélhetése csaknem teljes egészében a természetes erőforrás-alapok – úgymint az erdők, talajok, legelők, tengeri vizek valamint édesvizek – rendezett kezelésétől függ,
- Q. figyelembe véve a ökoszisztémát értékelő, nyugtalanító tartalmú millenniumi jelentés közelmúltban történt közzétételét, amely arra a következtetésre jut, hogy a vizsgált ökoszisztéma-szolgáltatások megközelítőleg 60%-a (24-ből 15) folyamatos pusztulásnak, vagy fenntarthatatlan használatnak van kitéve, ideértve az ivóvízkészletet, a halászható halállományt, a levegő- és víztisztítást, valamint az éghajlat, a természeti katasztrófák és a károsítók regionális és helyi szabályozását, illetve hogy az ökoszisztéma változtatásai a legszegényebb lakosságot sújtják a legnagyobb mértékben,
- R. felismerve a Dohai Fejlesztési Forduló potenciális hatását, továbbá a szabályokon alapuló, igazságos és méltányos kereskedelmi rendszerek jelentőségét, amelyek célja a világkereskedelemben megfigyelhető kereskedelmi egyensúlyhiányok megszüntetése, különösen Afrikát érintően,
- S. elismerve, hogy a fejlesztési együttműködés a múltban elsődlegesen ágazati stratégiákon alapult, és mivel a millenniumi fejlesztési célok megvalósításának inkább rendszeralapú megközelítése volna üdvös a létező egyértelmű összefüggések miatt,

2005. április 12., kedd

1. üdvözlí a Bizottság „Millenniumi fejlesztési célok 2000–2004” című jelentését, és várja az EU összegző jelentését, amely további intézkedéseket javasol annak biztosítására, hogy a közösségi segélyek teljes egészükben a millenniumi fejlesztési célok végrehajtására irányuljanak;
2. hangsúlyozza, hogy a szegénység megszüntetését – a millenniumi fejlesztési célok és a millenniumi nyilatkozat megvalósulása révén – az EU fejlesztési politikáját meghatározó tényezőként kell egyértelműen elismerni; ennek egyértelműen tükröződnie kell minden politikai és jogalkotási javaslatban; ugyanakkor úgy véli, hogy a millenniumi fejlesztési célok nem kezelhetők olyan technikai kérdésként, amely csupán még több pénzzel, a szegénység kiváltó okainak azonosítása és megoldása nélkül rendezhető;
3. sajnálja, hogy míg az 1–7. millenniumi fejlesztési célhoz konkrét határidőt rendeltek, ez nem mondható el a 8. millenniumi fejlesztési célról;
4. hangsúlyozza, hogy szoros kapcsolat áll fenn a millenniumi fejlesztési célok, a szegénység csökkentésére irányuló nemzeti stratégiák, a makrogazdasági politika, az állami kiadások hatékony kezelése, valamint a felelősségteljes kormányzást és politikákat segítő harmonizált segély között;
5. meg van győződve arról, hogy a szegénység csökkentéséről szóló stratégiai dokumentumok (Poverty Reduction Strategy Papers – PRSP-k) és az országos stratégiai dokumentumok (Country Strategy Papers – CSP-k) fontos eszközök lehetnének a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez, de úgy véli, hogy ezeket újra kell gondolni, hogy jobban támogassák a millenniumi fejlesztési célokat, és szorgalmazza, hogy a gyors eredménnyel járó intézkedéseket („quick wins”) építsék be a PRSP-kbe és CSP-kbe, hogy részei lehessenek egy fenntartható és strukturális megközelítésnek; úgy véli, hogy a millenniumi fejlesztési célok alapuló PRSP-k kialakítása folyamatának nyitottnak kell lennie és konzultáción kell alapulnia, amely minden fontos érintettet megszólít, nemzeti és nemzetközi szinten egyaránt;
6. úgy véli, hogy a nemzeti és regionális fejlesztési politikákat demokratikus módon kell kialakítani magának a lakosságnak, és hogy kormányaik elszámoltathatóságát demokratikus intézményeken, nem pedig a befektetők stratégiai érdekeit szolgáló feltételrendszeren keresztül kell biztosítani;
7. úgy véli, hogy a szegénység elleni küzdelemnek része egy ország vagy régió azon jogának elismerése, hogy demokratikus módon határozza meg saját politikáit, prioritásait és stratégiáit a fenntartható élelmiszertermelés és gazdasági fejlődés kialakításához, természeti és humán erőforrásai, valamint a helyi know-how mobilizálásával;
8. hangsúlyozza, hogy minden eszközt fel kell használni a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása érdekében; a szükséges innováció, források és kapacitás biztosításához pedig nélkülözhetetlen az érintett szereplőkkel, különösen a nemzeti parlamentekkel és a civil társadalommal történő lehető legszélesebb körű együttműködés;
9. úgy foglal állást, hogy el kell ismerni minden ország azon jogát és kötelességét, hogy garantálja lakossága számára az élelmiszerbiztonságot, és hogy szükség szerint megvédje magát a más országokból származó olyan exportoktól, amely ezt aláaknázhathatná;
10. úgy véli, hogy konszolidálni és fejleszteni kell a közszolgáltatásokat, hogy orvosolni lehessen a szegénységgel járó nagy megpróbáltatásokat, mint pl. a járványokat, az írástudatlanságot, az ivóvízhiányt, és a szennyvízkezelés megoldatlanságát;
11. felszólít a millenniumi fejlesztési célok megvalósításának integrált megközelítésére, szemben az ágazatalapú megközelítéssel;
12. elismerését fejezi ki azon tagállamok felé, amelyek elérték vagy meghaladták a GNI 0,7%-át kitevő fejlesztéstámogatási szintet, miközben figyelmeztet arra az aggasztó folyamatra, hogy ezen tagállamok közül egyesek megkezdték a támogatási szintek csökkentését, illetve kivonják magukat az ütemtervekkel kapcsolatos korábbi kötelezettségvállalások alól;
13. hangsúlyozza, hogy az EU ugyan látszólag teljesíti közbenső célját – amely szerint 2006-ra a GNI 0,39%-át fordítja hivatalos fejlesztéstámogatásra (Official Development Assistance, ODA) –, viszont ebben nagyon nagy különbségek vannak az egyes tagállamok között; ezért felszólítja a lemaradó tagállamokat, hogy tartsák magukat az egyértelmű ütemtervhez és határidőkhöz, amely szerint még 2015 előtt el kell érni a 0,7%-ot;

2005. április 12., kedd

14. üdvözli a 10 új tagállam többségének eddigi eredményeit a hivatalos fejlesztéstámogatások drámai mértékű növelése terén, és várja e tendenciák folytatódását;
15. hangsúlyozza, hogy az alapoktatásra és egészségügyre szánt 20%-os célt be kellene építeni az EU és az Európai Fejlesztési Alap költségvetésébe, és ezáltal ki kellene terjeszteni a szociális alapellátásra szánt jelenlegi 35%-os célt;
16. támogatja azt a javaslatot, hogy a Gazdasági és Pénzügyminiszterek Tanácsa (ECOFIN), illetve az ÁKÚT Tanács rendszeresen értékelje a hivatalos fejlesztéstámogatási célok megvalósulásának mértékét, eközben felszólítja a tagállamokat, hogy állapítsanak meg az össztámogatást és a legkevésbé fejlett országoknak szánt támogatásokat illető éves célokat;
17. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy vizsgálja meg saját fejlesztési forrásainak elosztását, és a következő pénzügyi terv alatt kötelezze el magát a fejlesztési kiadások jelentős mértékű növelése mellett;
18. felkéri az EU-t, hogy tegyen konkrét lépéseket a szegénység felszámolására kereskedelmi, fejlesztési együttműködési és közös agrárpolitikájának összehangolásával, a fejlődő országok gazdaságát érintő közvetett vagy közvetlen hátrányos hatások elkerülése érdekében;
19. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy azon kötelezettségvállaláson felül, hogy a GNI 0,7%-át hivatalos fejlesztéstámogatási célokra fordítják, derítsen fel innovatív pénzforrásokat, továbbá vizsgálja meg a fejlesztési programok alternatív finanszírozásának biztosítására irányuló összes javaslatot;
20. szükségesnek tartja a súlyosan eladósodott országok – így különösen a legkevésbé fejlett országok – adósságának könnyítését az adósságterhek fokozatos megszüntetésével, azon országok számára, amelyek kormánya tiszteletben tartja az emberi jogokat, a felelősségteljes kormányzás elvét, és legfőbb célja a szegénység megszüntetése;
21. szükségesnek tartja, hogy az adósságkönnyítési célok ne csak az adósság-export aránnyal álljanak összefüggésben, hanem a millenniumi fejlesztési célokhoz kapcsolódó szükségletekkel is;
22. sürgeti az Európai Uniót, hogy biztosítson megfelelő nemzetközi finanszírozást a fejlődő országok lakosait sújtó betegségek jelenleg alulfinanszírozott kutatására;
23. arra biztatja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fűzzék szorosabbra együttműködésüket a fejlődő országokkal oly módon, amely elősegíti az előreláthatóságot, a kölcsönös elszámoltathatóságot és a kölcsönös kötelezettségvállalásokat;
24. meg van győződve arról, hogy a korrupció és a jogellenes pénzügyi gyakorlatok problémájának a cotonou-i partnerségi megállapodás rendelkezései szerinti közös rendezésével az AKCS-, illetve EU-országok jelentősen hozzájárulnak a szegénység, bűnözés, és terrorizmus elleni küzdelemhez, ugyanakkor politikai stabilitást teremtenek, és támogatják a társadalmi és gazdasági fejlődést;
25. hangsúlyozza az állami pénzügyi irányítás számítógépesítésének fontosságát, az e-kormányzás tágabb keretein belül, a bürokratikus folyamatok hatékonyságának javítása, és az átláthatóság hiányának kiküszöbölése érdekében;
26. sürgeti a Bizottságot, hogy jelentősen növelje erőfeszítéseit annak érdekében, hogy a tagállamok fejlesztési együttműködési tevékenységei és a Bizottság tevékenységei kiegészítsék egymást, a befizetők komparatív előnyeire alapozva;
27. üdvözl minden olyan kezdeményezést, mint például az EU-adományozók atlasza, amelynek célja a fejlesztéstámogatás koordinálása a tagállamok között, és ezen eszköz kiegészítésére, tökéletesítésére biztatja a Bizottságot, hogy ezáltal azonosítani lehessen azon területeket, ahol a harmonizáció a leggyorsabban bekövetkezhet;
28. e tekintetben konkrét harmonizációs kötelezettségvállalásokra, illetve ütemtervek készítésére szólít fel, továbbá szükségesnek tartja a partnerek nemzeti szintű részvételét ellenőrző mutatók és teljesítménymérők kidolgozását;

2005. április 12., kedd

29. hangsúlyozza az információs és kommunikációs technológiai (IKT) forradalom kínálta olyan lehetőségeket a specifikus, szegénységgel kapcsolatos problémák megoldásában, mint pl. az IKT felhasználása az oktatásban, az egészségügyi ellátás javításában, vagy a felelősségteljes kormányzás érdekében stb.;
30. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a szegények is hozzájussanak a modern energiaszolgáltatásokhoz; ugyanakkor elismeri, hogy a fejlődő országoknak nem kell megismételniük az iparosodott országok által elkövetett hibákat, és ezért specifikus támogatást kell biztosítani számukra, hogy tiszta és hatékony energiatechnológiákba fektethessenek;
31. felhívja a Bizottságot, hogy növelje a finanszírozást, továbbá állítson össze egy, a millenniumi fejlesztési célokkal kapcsolatos, oktatás- és információfejlesztési globális tervet;
32. arra ösztönzi az EU összes tagállamát, hogy maradéktalanul hajtsák végre a harmonizációról szóló 2003. február 25-i római nyilatkozatban vállalt kötelezettségeket a segélyek elosztásának javítása és a segélyek elvben feltétel nélkülivé tétele érdekében;
33. annak biztosítására ösztönzi a Bizottságot, hogy az EU éljen járhasson az ingyenes és kötelező alapoktatás megvalósulását szolgáló erőfeszítések terén, továbbá követeli, hogy mindez jelentős új erőforrások megtalálásával, illetve a meglévő erőforrások célzottabb elköltésével párosuljon;
34. úgy véli, hogy illúzió azon millenniumi fejlesztési cél megvalósítása, amely 2015-re a szegénység és éhezés felére csökkentését, mindenki számára ingyenes oktatást és az egészségügyi ellátás elérhetőségének fejlesztését tűzi ki, amíg a fejlődő országok négyszer annyit fordítanak adósságaik visszafizetésére, mint a szociális alapellátásokra;
35. ragaszkodik ahhoz, hogy – mivel a Világbank oktatási gyors cselekvést igénylő kezdeményezése (Fast Track Initiative – FTI) számára a legnehezebb kihívást a külső finanszírozás hiánya jelenti – a Bizottság igyekezzon növelni az oktatás és az FTI finanszírozását;
36. hangsúlyozza a lányok oktatására fordítandó különleges figyelem fontosságát, mivel az iskolázott nők kisebb és egészségesebb családokat alapítanak, ezáltal segítik a termelékenység növekedését és a szegénység visszaszorulását;
37. szükségesnek tartja, hogy kiemelt figyelmet fordítsanak az árvákra, és a társadalom által kirekesztett fiúkra és lányokra, akiket különösen súlyosan érintenek az oktatáshoz való hozzáférés megoldatlanságának következményei;
38. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy derítse fel, milyen korai és valós hozzájárulásra van lehetőség egy olyan csomag elkészítésére, amely magában foglal egy malária elleni szúnyoghálót, az Oltóanyag és Immunizációs Világszövetségen (Global Alliance for Vaccines and Immunisation, GAVI) keresztül biztosítandó védőoltást, és nem utolsósorban a HIV/AIDS elleni küzdelem részeként a gumióvszerek biztosítását szolgáló intézkedést; ebben a vállalkozásban az EU tagállamai nemzeti szinten tudnának együttműködni; hangsúlyozza, hogy ezeknek a lépéseknek egy hosszú távú stratégiába kell illeszkednie ahhoz, hogy egy fenntartható problémakezelés részévé váljanak;
39. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy vezető szerepet töltsön be a malária elleni küzdelemben, vonja össze erőforrásait, és fogantasson megfelelő és átfogó intézkedéseket ennek a járványnak a távlati megfékezésére és felszámolására, különös tekintettel a megelőzésre;
40. különösen szükségesnek tartja az államilag finanszírozott kutatások intenzitásának növelését és az oltóanyag-kutatás felgyorsítása érdekében a magántőke mozgósítását;
41. hangsúlyozza, hogy az alapvető egészségügyi szolgáltatások elérhetősége és megfizethetősége abszolút értelemben feltétele bármilyen egészségügyi politika sikeres végrehajtásának a fejlődő országokban;
42. támogatja az elérhető és megfizethető gyógyszerek szükségességéről szóló bizottsági megállapodást, és hangsúlyozza, hogy a TRIPS-egyezmény végrehajtását alaposan meg kell vizsgálni;
43. szükségesnek tartja, hogy álljon a fejlődő országok rendelkezésére pénzforrás az egészségügyi szükséghelyzetek azonnali megoldására, és hogy az országok kormányai kiemelt célként kezeljék az egészségügyet;

2005. április 12., kedd

44. rámutat, hogy az ivóvíz elérhetősége és a kiegyensúlyozott étrend létfontosságú a közegészség szempontjából; ezért fenntartja, hogy az ivóvíz elérhetősége elengedhetetlen feltétele a szegénység visszaszorításának, és az ivóvízhiány miatt előforduló betegségek megfékezésének;
45. arra ösztönzi a fejlődő országokat, hogy újítsák meg a közszolgáltatásokat és az alapvető egészségügyi ellátási rendszereket, és úgy véli, hogy az európai segílyt elsősorban a fejlődő országok humán, intézményi és infrastrukturális kapacitásainak megerősítését célzó belső törekvéseinek támogatására kell fordítani;
46. szükségesnek tartja az egészségügyi szakemberek számának jelentős növelését, mivel többen hagyják el a szakmát, mint amennyien képzésben részesülnek;
47. szükségesnek tartja, hogy az EU növelje a Világegészségügyi Alapnak (Global Health Fund) szánt támogatását, mivel a 2005-re felajánlott pénz mindössze a szükséges összeg 1/4-e, és kiemeli, hogy az EU-nak – másokkal együtt – a tevékenységek megkettőződésének elkerülésén kell fáradoznia, továbbá elő kell segítenie a HIV/AIDS, tuberkulózis- és maláriapolitikák nemzeti szinten történő tudatosulását;
48. arra ösztönzi az EU-t, hogy továbbra is járjon elől a szexuális és reprodukív egészséghez való jogok védelmében, széles körű szexuális és reprodukív egészségügyi szolgáltatások finanszírozásának szinten tartása révén, beleértve a családtervezést, a szexuális úton terjedő betegségek kezelését, és a biztonságos abortuszt, ahol az jogszerű;
49. szükségesnek tartja, hogy az 5. millenniumi fejlesztési cél értelmében célként szerepeljen a szexuális és reprodukív egészségügyi szolgáltatásokhoz való egyetemes hozzáférés biztosítása 2015-re (a kapcsolódó mutatókkal), ami biztosítja a fejlődés ütemének fenntartását vagy gyorsítását a szegények és más peremre szorult vagy veszélyeztetett csoportok körében; szükségesnek tartja továbbá a többi hét millenniumi fejlesztési cél értelmében a kapcsolódó mutatók megfelelő azonosítását;
50. hangsúlyozza a gyermekekkel kapcsolatos jogi alapú megközelítés fontosságát valamennyi bizottsági programtervezésénél és értékelésnél, és mivel a gyermekek jogai több területhez is kapcsolódnak, ezért azokat szisztematikusan minden okmányba és programozásba bele kell építeni;
51. úgy véli, hogy a nemekkel kapcsolatos prioritásokat mint alapvető jogokat, és mint a cotonou-i egyezményben és máshol is megállapított kormányzati kritériumokat újra kell súlyozni a közösségi fejlesztési politikában;
52. fenntartja, hogy véget kell vetni a nők peremre szorulásának, ezáltal lehetővé téve számukra, hogy központi szerepet játszhassanak a millenniumi fejlesztési célok alapuló, a szegénység megszüntetését célzó stratégiák kialakításában és figyelemmel kísérésében, és más létfontosságú általános reformokban, különösen ami a regionális és helyi szintű kormányzást illeti;
53. üdvözli és támogatja a Bizottság Afrikával ápolat kapcsolatainak felpezsdítésére vonatkozó elképzelését, amely az Új Partnerség Afrika Fejlődéséért elnevezésű szervezettel és az Afrikai Unióval, valamint az olyan közelmúltbeli kezdeményezésekkel való szoros együttműködés révén valósul meg, mint például az Afrika-bizottság;
54. megismétli az EK-Szerződés 178. cikkében megfogalmazott igényt, hogy a Közösség mérlegelje – szükség esetén hatástanulmányok segítségével –, hogy fejlesztési politikai célkitűzéseit nem ássa-e alá más politika keretein belül végzett tevékenység;
55. kéri, hogy készüljön teljes körű hatástanulmány arról, milyen hatással van a jelenlegi kereskedelem-liberalizációs politika a fejlődő országokban tapasztalható éhínségre és szegénységre, kéri továbbá, hogy e tanulmány eredményeit használják fel a fejlesztési együttműködésre vonatkozó világos iránymutatások megfogalmazásához;
56. követeli, hogy nemzeti szinten kellő figyelmet fordítsanak a környezetvédelemre és így a környezetvédelem és a fenntartható fejlődés regionális, illetve országos stratégiai dokumentumokba való belefoglalása által járuljanak hozzá a 7. millenniumi fejlesztési cél megvalósításához;
57. hangsúlyozza, hogy az életet támogató rendszerek (egészséges talajok, erdők, és tengerek) védelmének és regenerációjának támogatása, valamint az édesvizek megfelelő kezelése nélkülözhetetlen eleme a szegénységet visszaszorító programoknak, és hogy az ilyen tevékenységeknek elsőbbséget kell élvezniük az EU fejlesztési együttműködéseiben;

2005. április 12., kedd

58. teljes mértékben egyetért az ökoszisztémát értékelő millenniumi jelentés következtetéseivel, miszerint a világ ökoszisztémáinak folyamatos pusztulása akadályt jelent majd a millenniumi fejlesztési célok elérésében; egyetért továbbá azzal is, hogy jelentős politikai és intézményi változtatásokra van szükség a széleskörű pusztulás visszafordításához, és sürgeti a Bizottságot, hogy a jelentés részletes ajánlásait foglalja bele összegző jelentésébe és jövőbeli munkatervébe;
59. felkéri a Tanácsot, hogy hívja fel az UNEP Kormányzótanácsát annak biztosítására, hogy a millenniumi fejlesztési célok felülvizsgálatára irányuló 2005. szeptemberi csúcstalálkozó kezdeményezze az eddig végrehajtott kereskedelmi liberalizációs politikák társadalmi és környezeti következményeinek átfogó felülvizsgálatát a szegénység eltörlésének lehető leghatékonyabb támogatása céljából;
60. emlékeztet arra, hogy a tisztességes szabályokon alapuló kereskedelem, bár nem véglegesen orvosolja szegénységet a világon, a gazdasági növekedésre gyakorolt hatásán keresztül pozitívan hozzájárulhat a millenniumi fejlesztési célok megvalósításához;
61. tudomásul veszi az UNCTAD és egyéb intézmények által a közelmúltban készített tanulmányokat, amelyekből kiderül, hogy a legkevésbé fejlett országokban bekövetkezett széles körű kereskedelmi liberalizáció ritkán vezetett a szegénység tartós és jelentős csökkenéséhez, és hozzájárult a cserearány romlásához a fejlődő országokban, különösen az afrikai országok esetében;
62. felkéri a Bizottságot, hogy az együttműködési és kereskedelmi politikáit a lehető legnagyobb mértékben állítsa annak szolgálatába, hogy a fejlődő országok kormányait segítse a fejlődés fenntartásában és a közszolgáltatások fejlesztésében, különösen azon közszolgáltatások tekintetében, amelyek a teljes lakosság számára biztosítják az ivóvízhez, az egészségügyi szolgáltatásokhoz, az oktatáshoz, a közlekedéshez és az energiához való hozzáférést;
63. megismétli, tekintettel a vízellátási ágazat liberalizációjának hatásairól folyó vitákra, hogy a vízellátással kapcsolatos szolgáltatásoknak elvi kérdésként teljes mértékben állami kezelés és ellenőrzés alatt kell maradniuk, a nemzeti, regionális és helyi hatóságokra hagyva ezen elv betartásának biztosítását, és felhívja a Bizottságot, hogy tartson ki ezen álláspont mellett;
64. megerősíti, hogy a belső piaci stratégiáról szóló 2004. március 11-i állásfoglalásának⁽¹⁾ megfelelően a víz az emberiség közös java, és a vízhez való hozzáférést, különösen a világ legszegényebb déli népei számára, olyan alapvető emberi jognak kell tekinteni, amelyet elő kell mozdítani és védeni kell;
65. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy jelenleg nincs ütemterv a mezőgazdasági exporttámogatások megszüntetésére; ezért úgy véli, hogy nyomást kellene gyakorolnia az ütemterv kialakítása érdekében;
66. arra ösztönzi az EU és a többi iparosodott ország vezetőit, hogy tegyenek konkrét lépéseket a millenniumi fejlesztési célok elérése érdekében, az olyan exporttámogatások megszüntetése által, amelyek aláaknázzák a helyi élelmiszertermelést és gazdasági fejlődést;
67. felhívja a Bizottságot, hogy fektessen hangsúlyt a jelenlegi WTO-tárgyalások fejlesztéssel foglalkozó kérdéseire, az élelmiszerbiztonságra és a vidéki foglalkoztatásra történő összpontosítás révén, amelyek a szegénység felszámolásának leghatékonyabb eszközei közé tartoznak, többek között egy „fejlesztési rész” bevezetésével a mezőgazdaságról szóló WTO-megállapodásba annak érdekében, hogy a szegényebb országok megfelelőbb módon tudják kezelni az élelmiszerbiztonsággal kapcsolatos problémákat, képesek legyenek megőrizni a vidéki megélhetés lehetőségeit, valamint az uniós mezőgazdasági exporttámogatások teljes megszüntetésével;
68. üdvözlöi, hogy az EU tudomásul vette a különleges és differenciált elbánás szükségességét, miután felismerte, hogy a fejlődő országokat aggodalommal tölti el a kereskedelem liberalizációjának és a viszonyosságnak rájuk gyakorolt hatása;
69. felhívja a Bizottságot, hogy szorgalmazzon mihamarabbi WTO-reformot annak érdekében, hogy a fenntarthatóság és a szegénység megszüntetésének kérdése a kereskedelmi tárgyalások napirendjének élére kerüljön, valamint a valódi „különleges és megkülönböztetett” (S&D) bánásmód előmozdítása érdekében.
70. felkéri a Bizottságot, hogy a millenniumi fejlesztési célokról szóló összegző jelentés kiemelt intézkedései közé iktassa be az árucikkek árának stabilizálása érdekében tett uniós intézkedéseket, köztük a nemzetközi kínálat kezelését szolgáló mechanizmusokat, az árucikkek árának a WTO-tárgyalások jelenlegi fordulóján történő megvitatására irányuló javaslatok támogatását, valamint az UNCTAD által javasolt, az árucikkekkel foglalkozó munkacsoport finanszírozásában való részvételt;

(¹) HL C 102. E, 2004.4.28., 857. o.

2005. április 12., kedd

71. emlékeztet arra, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló tárgyalások végén egyetlen AKCS-ország sem kerülhet 2007 után kereskedelmi kapcsolataiban a jelenlegi rendszer szerintnél kedvezőtlenebb helyzetbe, és nincs a priori garancia vagy kötelezettség arra vonatkozóan, hogy az AKCS-országok bármilyen gazdasági partnerségi megállapodást alá fognak írni 2007 végén;
72. felkéri a Bizottságot, hogy az AKCS-partnerekkel kötendő gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló tárgyalások kapcsán biztosítsa, hogy azok megfelelő eszközként szolgáljanak az AKCS-országok fejlődéséhez és a szegénység felszámolásához, többek között a piaci hozzáférésben alkalmazott nem-viszonossági elv további alkalmazása révén, biztosítva az AKCS-partnerek igazságos helyét a világkereskedelemben, a kínálati oldali korlátozásokra és az érzékeny termékekre vonatkozó biztosítékokra fektetett hangsúlyt, és a meglévő regionális integrációs erőfeszítések fokozását, valamint hogy kezdeményezze az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) 24. cikkének felülvizsgálatát vagy tisztázását;
73. annak a ténynek teljes figyelembevételére szólít fel, hogy az AKCS-országok gyakran erősen függnek a nyersanyagoktól, amelyeket különösen érzékenyen érintenek az áringadozások és vámok növekedése, és hangsúlyozza a diverzifikáció, illetve a feldolgozóipar és a kis- és középvállalkozások fejlesztésének fontosságát ezekben az országokban;
74. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy egy átmeneti időszakban támogassa a kereskedelmi nem-viszonosság elvét, amelynek az iparosodott és a fejlődő országok közötti kapcsolatokat kell jellemeznie, és tanúsítson rugalmasságot az AKCS-országokkal szemben a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló tárgyalásokon, figyelembe véve fejlettségi szintjüket, gazdaságaik viszonylag kis méretét, valamint pénzügyi, fejlesztési és kereskedelmi szükségleteiket, továbbá biztosítsa, hogy a megállapodások valóban a fenntartható fejlődést szolgálják az AKCS-országokban;
75. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy dolgozzon ki valódi alternatívákat a gazdasági partnerségi megállapodásra, pl. bővítsse ki a „Mindent, csak fegyvert ne” (Everything-But-Arms, EBA) elnevezésű kezdeményezést valamennyi nem LDC országra, vagy fejlessze tovább az EU GSP+ javaslatát azon AKCS országok számára, amelyek esetleg nem kívánnak gazdasági partnerségi megállapodásban részt venni;
76. hangsúlyozza a kereskedelemben a kapacitásfejlesztés fontosságát, és azt, hogy további EU-s forrásokra van szükség ahhoz, hogy az AKCS-országok azonosítani tudják az igényeket és stratégiákat, tárgyaljanak, támogassák a regionális integrációt és segítsék ezt a folyamatot, különös tekintettel a diverzifikációra, és felkészüljenek a liberalizációra a termelési, kínálati és kereskedelmi kapacitás növelésével, és az átállási költségek ellensúlyozásával, valamint növeljék a tőkebeáramlást vonzó képességüket;
77. hangsúlyozza, hogy a helyi piacokon és a kereskedelemben a kapacitásfejlesztés legalább olyan fontos, mint a piaci hozzáférés, és hogy a kapacitásfejlesztésre, a diverzifikálásra és a támogatásra rendelkezésre kell állnia pénzeszközöknek, különösen a banán, a rizs és a cukor esetében;
78. hangsúlyozza, hogy a Tanácsnak gyorsan kell lépnie a WTO 2003. augusztus 30-i, a TRIPS-egyezményről és a közegészségügyről szóló Dohai Nyilatkozat 6. bekezdésének végrehajtásáról szóló határozatának végrehajtásában, és felkéri a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamokat az új szabályozás lehető leghamarabbi teljes körű végrehajtására;
79. hangsúlyozza, hogy a Tanácsnak fel kell gyorsítania az érzékeny termékek uniós kereskedelmi politikáinak reformjára vonatkozó döntéshozatalt;
80. felkéri a Bizottságot, hogy növelje a kereskedelemmel kapcsolatos segítségnyújtását és támogassa a kapacitások kiépítését, amely a legszegényebb országok számára alapvető a piac liberalizációjából adódó megnövekedett verseny kezeléséhez;
81. szükségesnek tartja az Európai Beruházási Bank alapszabályának és megbízatásának felülvizsgálatát, amely lehetővé tenné egy valódi fejlesztési megbízatás alapján működő szakosított részleg létrejöttét;
82. úgy véli, hogy a millenniumi fejlesztési célok soha nem valósulhatnak meg a következetes, a nők, gyermekek, idősek és a fogyatékkal élők javát szolgáló politikák nélkül;
83. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok és a csatlakozásra váró országok kormányainak és parlamentjeinek, az Interparlamentáris Uniónak, az Egyesült Nemzetek Szervezetének és az OECD Fejlesztési és Segítségnyújtási Bizottságának.